

YARGITAY DERGİSİ

(JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION)

Adaletin pusulası
(Compass of justice)

Cilt/Volume : 50
Yıl/Year : 50

Sayı/Issue : 1

Ocak/January 2024
Sıra Sayı/Serial : 179

ISSN 1300-0209

Üç ayda bir yayımlanan hakemli bir dergidir.

This journal is a peer-reviewed journal published once every three months.

www.yargitaydergisi.gov.tr

Yargıtay Dergisi
TÜBİTAK ULAKBİM Hukuk Veri Tabanında
2017 yılından itibaren dizinlenmektedir.

Yargıtay Başkanlığı Adına Sahibi
On Behalf of Presidency of the Court of Cassation, Publisher

Mehmet AKARCA
Yargıtay Başkanı

Yayın Kurulu Başkanı
Chairman of the Editorial Board

Hikmet KANIK
Yargıtay 3. Hukuk Dairesi Üyesi

Yayın Kurulu Üyeleri
Editorial Board

İlhan KARA
Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Üyesi
Mahmut COŞKUN
Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Üyesi
Fatih AKDOĞAN
Yargıtay 1. Ceza Dairesi Üyesi
Muhammed YAVUZ
Yargıtay 3. Ceza Dairesi Üyesi

Editör
Editor

Firuze BIYIK
Yargıtay Tetkik Hâkimi

Yayın İşleri Müdürü
Publishing Manager

Özlem ATICI

Dergiye yapılan atıflarda “YD” kısaltması kullanılmalıdır.
For citations please use the abbreviation: “YD”

Yönetim Yeri
Place of Management

Yargıtay Yayın İşleri Müdürlüğü, İncek Şehit Savcı Mehmet Selim Kiraz Bulvarı,
No: 6, B Blok (Hukuk Binası), Ahlatlıbel-Çankaya/ANKARA

Telefon/Phone: 0312 836 06 07 – 0312 836 00 76
E-posta/E-mail: dergi@yargitay.gov.tr

Web sitesi/Website: www.yargitaydergisi.gov.tr

Abonelik Subscription

Abone bedeli; Yayın İşleri Müdürlüğümüzün
T.C. Vakıflar Bankası Yargıtay/Ankara Şubesi
IBAN: TR65 0001 5001 5800 7305 3310 60 nolu banka hesabına
“Yargıtay Yayınları Döner Sermaye İşletmesi” adına yatırılmalıdır.

Abone olmak için Abone Servisimizi (0 312 836 06 09) arayınız.

Hiçbir yerde **temsilcimiz yoktur**. Ödemeli olarak dergi gönderilmez.

Bu dergide yayımlanan yazılarda ileri sürülen görüşler yazarlarına aittir.
Articles published in this journal represent only the views of the contributors.

Copyright © 2023

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, Yargıtay Başkanlığının yazılı izni olmadan, fotokopi yoluyla veya elektronik, mekanik ve sair suretlerle kısmen veya tamamen çoğaltılamaz, dağıtılamaz, kayda alınamaz.

All rights reserved. No part of this publication may be copied, reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by means, without the prior expressed permission in writing of Presidency of the Court of Cassation.

Baskı

Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu
An-Ce Matbaası
Tel: (0-312) 278 76 10
Faks: (0-312) 278 25 68

YARGITAY DERGİSİ YAYIN İLKELERİ

1. 1975 yılında yayın hayatına başlayan Yargıtay Dergisi (YD), “Hakemli Dergi” statüsünde üç ayda bir olmak üzere Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında yayımlanır.

2. Dergide hakemli ve hakemsiz makalelere birlikte yer verilir. Hakemli olarak yayınlanmasına karar verilen makalelerin hakemli olduğu dergide ayrıca gösterilir. Hakemsiz makalenin yayınlanıp yayınlanmayacağına Yayın Kurulu karar verir.

3. Derginin amacı; hukuki konularda bilimsel çalışmalar yayımlamaktır.

4. Yazıların; özgün, başka bir yerde yayımlanmamış veya yayımlanmak üzere gönderilmemiş olması gerekir.

5. Yayımlanan makaleden kaynaklanan her türlü sorumluluk yazara aittir.

6. Makale, bilgisayar ortamında Microsoft Word programında yazılır.

7. Makale, bilimsel bir çalışma niteliğini taşıyamayacak ölçüde kısa ya da makale formatının sınırlarını aşacak şekilde uzun olmamalıdır.

8. Derginin yazı dili esas olarak Türkçe olmakla birlikte, dergide yabancı dilde yazılara da yer verilir. Yazı, Türkçe veya yabancı dillerden herhangi birinde yazılmış olsa dahi 13 kelimeyi aşmayan “başlık”, 150-350 kelime arası “öz (abstract)” ve 5-8 kelime arası “anahtar kelimelerin (keywords)” bulunması gerekir. Makalenin adı, “öz”ü, anahtar kelimeleri, keywords ve abstract bilgileri Türkçe ve İngilizce olarak makale ile birlikte yer alır. Bu bilgiler sırasıyla yazının başına eklenip, Türkçe veya İngilizce olarak yazarları tarafından makale ile birlikte gönderilir.

9. Yazar, adı ve soyadını, unvanını, görev yaptığı kurumu, iletişim adresini, telefonu ile mutlaka e-mail adresi ve ORC kimlik numarasını (ORCID) çalışmasının başına ekleyeceği üst kapak sayfası ile birlikte bildirmelidir. Makaleyi gönderen yazarın ismini ve ORC kimlik numarasını (ORCID) yazmaması/unutması durumunda makalesi yayımlanmayacaktır. Makale, A4 boyutunda birinde yazara ilişkin

bilgileri içeren kapak sayfası bulunan, diğerinde bulunmayan iki nüsha halinde gönderilir. Yazı, ana metinde 1,5 satır aralığı ile 12 punto; dipnotlarda tek satır aralığı ile 10 punto kullanılarak Times New Roman, normal stil karakterinde yazılmalı, metin iki yana yaslanmalı, sayfanın tüm kenarlarında 2,5 cm boşluk bırakılmalıdır. Başlık ve alt başlıklar dışında koyu (bold) yazı karakteri kullanılmamalıdır.

10. Dipnotlar sayfa altında gösterilir ve numaraları noktalama işaretlerinden sonra kullanılır. Dipnotta kaynak verilirken yazarın soyadı ve adının sadece baş harfleri büyük olur. Verilen kaynak kitap ise kitabın adı, kitabın basıldığı yer, basım yılı ve atıf yapılan sayfa numarası sırası ile verilir. Verilen kaynağın makale olması halinde ayrıca, makale adı çift tırnak içine alınır. Ancak makalenin yer aldığı eserin basım yeri ve tarihinin yazılması gerekmez. Verilen kaynak internet dokümanı ise makale yazarının soyadı, adı, makale adı, dergi adı ve sayısı, hangi tarihte ve hangi siteden erişildiği bilgilerine sırası ile yer verilir. Tüm göndermeler yazarın soyadı yazılarak yapılır.

Kitap için örnek: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, s.28.

Makale için örnek: Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861), s.826.

İnternette alınmış doküman için örnek: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, S.2015/4(64), 11.03.2016 tarihinde <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf> adresinden erişildi.

Gönderme örneği: Yılmaz, s.20.

11. Makale sonunda “kaynakça” bulunmalıdır. Kaynakça; metin içindeki ilk (tam) atıflar, “yazarın soyadı, adı” şeklindeki alfabetik düzene uyularak düzenlenir.

Örneğin: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861).

12. Makalede “anlatım planı”na veya “içindekiler”e yer verilmez.

13. Makalede yer alan kısaltmalara ilişkin cetvel metnin sonunda yer almalıdır.

14. Makale yayımlanmak üzere **dergi@yargitay.gov.tr** adresine e-posta ile gönderilir.

15. Yazarların dergiye gönderdikleri yazılarının denetimini yapmış oldukları ve bu haliyle “basıla” verdikleri kabul edilir. Bilimsellik ölçütlerine uyulmadığı ve olağanın üzerinde yazım yanlışlarının tespit edildiği yazılar, Yayın Kurulu tarafından geri çevrilir. Makale, Yargıtay Dergisi yayım ilkelerine uygun değilse reddedilir. Reddedilen yazılar yazarına iade edilmez. Yayın Kurulunun izni olmadıkça hakemlik sürecine başlandıktan sonra makale geri çekilemez, başka yerde yayınlanamaz.

16. “Kör hakemlik” sistemi uyarınca, kapak sayfası olmayan makale nüshası hakemlere gönderilir. Yazara yazının hangi hakeme gönderildiği konusunda bilgi verilmez. Yazının yayımlanması hakemler tarafından uygun bulunmadığı takdirde durum yazara bildirilir. Hakem raporları esaslı düzeltme içeriyorsa; rapor, hakem adı belirtilmeksizin yazara gönderilir. Yazar, sadece belirtilen düzeltmeler çerçevesinde değişiklikler yapabilir. Bu düzeltmeler yazar tarafından kabul edilip, işlenmesi ve hakemler tarafından uygun görülmesi koşuluyla makale yayımlanır. Hakemlerin raporlarının olumsuz olması durumunda tekrar bir hakem incelemesi yapılmaz.

17. Yazarlara ve hakemlere 23 Ocak 2007 tarih ve 26412 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan “Kamu Kurum ve Kuruluşlarınca Ödenecek Telif ve İşlenme Ücretleri Hakkında Yönetmelik” çerçevesinde telif ve hakem ücreti ödenir. Yazılar yayımlanmak üzere kabul edildiği takdirde, elektronik ortamda tam metin olarak yayımlamak da dahil olmak üzere tüm yayım hakları Yargıtay Dergisi’ne aittir. Yazarlar telif haklarını Yargıtay Dergisi’ne devretmiş sayılır. Elektronik yayım için ayrıca telif ücreti ödenmez.

18. Yayımlanan makalenin yazarına üç adet, hakemlere birer adet dergi gönderilir.

19. Dergide çeviri eserlere, kitap ve karar incelemelerine, mevzuat değerlendirmeleri ile bilgilendirici notlara da yer verilir. Bu tür yazılar hakeme gönderilmeyip, Yayın Kurulu kararı ile yayımlanır.

20. Makalenin yayımlanması için en az iki hakemin kabulü, hakem raporları arasında çelişki olması halinde editörün görüşü doğrultusunda veya üçüncü bir hakem raporu alındıktan sonra Yayın Kurulunun onayı gerekir.

21. Makale geliş tarihine göre kayıt altına alınarak sıra numarası verilir.

22. Dergiye yayınlanmak üzere makale gönderen yazar yukarıdaki yayın ilkelerini kabul etmiş sayılır.

JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION (JCoC) EDITORIAL PRINCIPLES

1. Published since 1975, the Journal of the Court of Cassation (JCoC) is a quarterly “peer-reviewed” periodical issued in January, April, July and October.

2. JCoC includes peer-reviewed and non-peer-reviewed articles. Manuscripts designated for publication through peer-review shall be indicated as such in the Journal. The Editorial Board shall decide whether a non-peer-reviewed article will be published or not.

3. JCoC’s purpose is to publish scientific works on law.

4. Manuscripts must be original, not have been published or submitted for publication elsewhere.

5. Author(s) shall have all liabilities arising from the published article.

6. The manuscript shall be typed in Microsoft Word software.

7. The manuscript must not be too short for a scientific study or too long to exceed the limits of the article format.

8. While JCoC’s publication language is essentially Turkish, it shall accommodate articles in foreign languages as well. The article, whether in Turkish or in any foreign language, must have a “title” not exceeding 13 words, an “abstract” of 150 to 350 words, and 5 to 8 “keywords”. The title, abstract and keywords of the article shall be included in the manuscript in Turkish and English together. Such information shall be inserted in the beginning of the article in the said order, and submitted in Turkish or in English along with the manuscript by the author(s).

9. The author must indicate his/her full name, title, affiliated organization, contact address and telephone, and absolutely, e-mail address and ORCID ID number in the top cover page added to the beginning of the manuscript. The article will not be published if s/he forgets/does not write the name of the author and the ORCID ID number. The manuscript shall be submitted in two copies each in A4 size paper, one having the cover page with author information, the

other with no author information. The manuscript shall be typed in normal style, justified, Times New Roman 12 font size with 1.5 line spacing in the main text, and 10 font size, single spaced in the footnotes; page margins 2,5 cm all around. Bold font should not be used except in the title and subtitles.

10. Footnotes shall be placed at page bottom, and marking numbers inserted after punctuation marks in the text. When providing references in the footnote, only the initial letters of the author's last name and given names shall be capitalized. Where a book is referenced, the referencing shall include the title, place of print, year of print and referred page of the book in the order herein. Where an article is referenced, the title of the article shall be quoted in double-quotation marks. However, it is not necessary to include the place of print and the date of the work in which the article appeared. Where the reference source is from the Internet, the following information shall be furnished in the following order: last name and given names of the author, article title, Journal title and issue, date of access and website address. All citations shall mention the author's last name.

Example of book reference: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, p.28.

Example of article reference: Demir, Mehmet: "Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası", (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861), p.826.

Example of Internet reference: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, No 2015/4(64), accessed on 11.03.2016 at <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf>.

Example of citation: Yılmaz, p.20.

11. The manuscript should have a "references section" at the end. It is organized with respect to the alphabetical order of "author's surname, first name".

For example: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861).

12. “Contents” and “narrative plan” are not included in the article.

13. The “Abbreviations Chart” should be placed at the end of the text.

14. The manuscript submitted for publication shall be communicated by e-mail to: **dergi@yargitay.gov.tr**

15. It shall be assumed that the manuscripts submitted by authors to the Journal have been checked and submitted “for print as is”. Manuscripts that are identified as non-conforming to the scientific criteria and having more spelling errors than usual shall be returned by the Editorial Board. Where the manuscript fails to comply with the editorial principles of the Journal of the Court of Cassation, it shall be rejected. Rejected manuscripts shall not be returned to the author. Unless it is allowed by the Editorial Board, the article cannot be withdrawn and published elsewhere after the refereeing process has started.

16. Pursuant to the “double blind peer review” system; the copy of the manuscript without the cover page shall be communicated to the reviewers. No information on reviewers shall be furnished to the author. Where the reviewers do not approve the manuscript for publication, this shall be notified to the author. Where the reviewers’ report calls for major revision(s), such report shall be communicated to the author without indicating the identity of reviewers. The author may make changes only in the context of the requested corrections. The manuscript shall be published provided that such corrections be accepted, inserted by the author and approved by the reviewers. Where the reviewers’ report is negative, no further review shall be undertaken.

17. Authors and reviewers shall be paid copyright fees and reviewing fees respectively on the basis of the “Regulation on Copyright and Processing Fees Payable by Public Entities” published in the Official Gazette of 23 January 2007 issue 26412. Where the manuscripts are accepted for publication, all publication rights shall be

owned by the Journal of the Court of Cassation including full-text publication in electronic media. Authors shall be considered to have transferred their copyright to the Journal. No further royalties shall be paid for electronic publication.

18. Three copies of the Journal that contains the published article shall be sent to the author, and one each to the reviewers.

19. The Journal includes translated works, book and decision reviews, informative notes on legislative reviews as well. Such works shall not be directed to reviewers; they will be published by a decision of the Editorial Board.

20. The manuscript requires approval by at least two reviewers for publication; where the reviewers' reports fail to concur, the approval of the Editorial Board shall be required upon the Editor's opinion or after obtaining a third reviewer's report.

21. Manuscripts shall be recorded and numbered in the order of receipt.

22. Authors who submit manuscripts to the Journal for publication shall be deemed to have agreed to the editorial principles herein.

İÇİNDEKİLER CONTENTS

HAKEMLİ MAKALELER PEER REVIEWED ARTICLES

Doç. Dr. Ahmet Cahit İYİLİKLİ **Mecit DEMİR**

Miras ve Mülkiyet Hakları Kapsamında Altsoyun
Tamamının Mirası Reddetmesi Halinde Sağ Kalan Eşin
Mirasçılığı Üzerine Bir İnceleme

*An Investigation On The Inheritance Of Rejection
Of The Surviving Spouse In Case Of The All Subfamily
Rejecting The Inheritance Within The Scope Of Inheritance
and Pproperty Rights.....* 15-50

Dr. Süleyman TOPAK

Borçlunun Barter Sistemindeki Hak ve Alacaklarının Haczi

*Impoundment Of The Dept's Right and
Receivables In The Barter System .....* 51-112

Dr. Doğan GEDİK

Karar İncelemesi: Bilgi Alma ile Kendiliğinden Yapılan
Açıklamaların Ceza Muhakemesinde Delil Değeri

*Case Study: The Value Of Debriefing and Spontaneous
Statement As Evidence In The Criminal Proceedings.....* 113-150

İÇİNDEKİLER CONTENTS

Dr. Emre KALENDER

Av. Furkan YÜKSEL

Yargıtay Kararları Işığında Yapı Kooperatiflerinde Ortak Alanlarla İlgili Problemler ve Değerlendirmeler

Problems Concerning Shared Areas In Construction

Cooperatives And Their Evalua-Tion In The Light Of The

Verdicts Of The Court Of Cassation..... 151-180

Av. Mustafa ÖNCÜLOKUR

Mirasta Ret Hakkının Düşmesi

Loss Of The Right To Refuse Inheritance 181-198

Tuğçe KAYA

Limited Şirket Müdürünün Sorumluluğu, Azli ve Şirketin Feshi Davalarında Geçici Hukuki Koruma Tedbirleri

Temporary Legal Protection Measures In The Cases

Regarding The Liability And Dismissal Of The Director Of

Limited Company and The Dissolution..... 199-232

HAKEMSİZ MAKALELER ARTICLES

Dr. Hasan DURSUN

Yargıç Etiğine Genel Bir Bakış

A General Perspective On Judge Ethics..... 233-320

**MİRAS VE MÜLKİYET HAKLARI KAPSAMINDA
ALTSOYUN TAMAMININ MİRASI REDDETMESİ
HALİNDE SAĞ KALAN EŞİN MİRASÇILIĞI
ÜZERİNE BİR İNCELEME**

***AN INVESTIGATION ON THE INHERITANCE OF
REJECTION OF THE SURVIVING SPOUSE IN CASE
OF THE ALL SUBFAMILY REJECTING THE
INHERITANCE WITHIN THE SCOPE OF INHERITANCE AND
PROPERTY RIGHTS***

Doç. Dr. Ahmet Cahit İYİLİKLİ*
Mecit DEMİR**

ÖZ

Türk Medeni Kanunu'nun 613. maddesindeki altsoyun tamamının mirası reddetmesi hâlinde miras hisselerinin tamamının sağ kalan eşe intikal edip eşin yegâne mirasçı olacağına ilişkin pozitif maddi hukuk kuralı, gerek miras hukukunun temel ilkelerinden olan külli halefiyet ilkesine, gerekse mirası reddeden kişilerin muristen önce ölmüş gibi her derecede altsoyu ile temsil edileceğine dair temel kurala ve Anayasa'da güvence altına alınan miras ve mülkiyet haklarına açıkça aykırı bir düzenlemedir. Bunun yanında, kanun koyucu TMK. m. 612'de en yakın bütün mirasçıların tamamı tarafından mirasın reddedilmesi hâlinde mirasın iflas hükümlerine göre tasfiye edileceğini öngörmesine karşın TMK'nın 613. maddesinin birinci cümlesi gereği

---

Makalenin Geliş Tarihi : 03/09/2023

Makalenin Kabul Tarihi : 08/02/2024

* Küçükçekmece 11. Asliye Hukuk Mahkemesi Hakimi,
e-mail: aciylikli@hotmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8858-2580>

** Küçükçekmece 5. Asliye Hukuk Mahkemesi Hâkimi – İÜHF SBE Özel Hukuk
Doktora Öğrencisi,

e-mail: mecitdemir03@hotmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-9884-3527>

altsoyun tamamının mirası reddetmesi hâlinde sağ kalan eşi tek mirasçı olarak kabul etmektedir.

Kanunun gerekçesinde, birinci cümledeki altsoyun tamamının mirası reddetmesi durumunda ikinci zümreye nazaran eşin, murise daha yakın olduğu ve dolayısıyla mirasın tamamının ona kalması gerektiğine ilişkin gerekçe; en yakın bütün mirasçılarının mirası reddetmesi hâlinde terekenin resmi tasfiyeye tabi tutulması gerektiğine ilişkin gerekçeyle de örtüşmemektedir. Zira kanun koyucunun bu ihtimalde en yakın bütün mirasçılarının mirası reddetme saikini terekenin borca batık olmasına bağladığı ve dolayısıyla borca batık bir terekenin de hiçbir mirasçı tarafından kabul edilmeyeceğine ilişkin mülhazası TMK. m. 613'teki gerekçe ile açık bir şekilde çelişmektedir. Mirasın reddi için muhakkak terekenin borca batık olması gibi bir saikin bulunmayacağı, mirası reddeden mirasçı veya mirasçılarının başka saiklerle de hareket edebilecekleri unutulmamalıdır. Mevcut kanuni düzenleme ile murisin kardeşi mirası reddettiğinde murisin yeğenleri miras hakkı elde ederken; murisin ölümü anında hayatta bulunan altsoyunun tamamı mirası reddettiğinde ise murisin torunları hiçbir şekilde miras hakkı elde edememektedirler. Çalışmanın meydana getirilmesinde yukarıda verdiğimiz örnekte olduğu gibi bir takım haksız hukuki neticelerin tespiti esas alınmıştır. Sözü edilen durumlar, kanun hükmünün, adalet düşüncesine uygun düşmediğini ortaya koyar niteliktedir.

Dolayısıyla TMK'nın 613. maddesindeki altsoyun tamamının mirası reddetmesi hâlinde bütün mirası sağ kalan eşe veren düzenleme bu yönüyle Anayasa'nın 35. maddesine doğrudan ve açıkça aykırı olup mevcut hüküm, mirası reddeden altsoyun her derecede temsil edileceği diğer altsoyun miras hakkını ihlal etmek anlamına gelecektir. Bu sebeple, TMK 613. maddesinin bütünü ile TMK'dan çıkarılması ya da torunların ve onların çocuklarının miras haklarının ihlaline yol açmayacak şekilde yeniden düzenlenmesi yahut somut norm denetimi yolu ile çalışmaya konu hukuki sorununun ortadan kaldırılmasının uygun olacağı değerlendirilmektedir.

Bu çalışma ile TMK m. 613'ün, Anayasa'da düzenlenen miras ve mülkiyet haklarına hangi yönleriyle ve ne tür sebepler ile uygun düşmediği hususu, TMK 611, 612 ve 614. maddelerindeki hükümler

ve bu hükümlerin kapsam ve çerçeveleri ile düzenleniş amaçları nazara alınarak izah edilmeye gayret edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Mirasın reddi, külli halefiyet, altsoy, eşin mirasçılığı, miras ve mülkiyet hakkı.

BORÇLUNUN BARTER SİSTEMİNDEKİ HAK VE ALACAKLARININ HACZİ

IMPOUNDMENT OF THE DEPT'S RIGHT AND RECEIVABLES IN THE BARTER SYSTEM

Dr. Süleyman TOPAK*

ÖZET

Ticari ilişkileri olumsuz etkileyen nakit sıkıntısı ve ekonomik kriz, farklı çözüm yöntemlerinin ortaya çıkmasına sebep olmuştur. Barter sistemi de nakde ihtiyaç duyulmadan sürekliliği sağlamaya yönelik farklı bir ödeme yöntemi olarak kabul edilmiş ve dünya çapında uygulanmaya başlamıştır. Parasız ticaret anlayışının hakim olduğu barter sistemi, kendine özgü yapıya ve kurallara sahiptir. Bu sistem içerisinde gerçekleşen hukuki işlemlerde resmi para kullanılmamakla birlikte sisteme özgü bir değer ve ödeme aracı olarak barter parası uygulaması mevcuttur. Bu yönüyle barter sisteminde oluşan alacaklar, nakit karşılığı olmasa da haczi kabil bir malvarlığı değeri oluşturmaktadır. Bu çalışmada borçlunun barter sisteminde bulunan hak ve alacaklarının haczi, icra hukuku hükümleri gereği farklı yönleriyle incelenmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Barter Sistemi, Üçüncü Kişilerdeki Hak ve Alacaklar, Barter Parası, Barter Hesabı, Haciz.

ABSTRACT

The cash shortage and the economic crisis, which adversely affected commercial relations, led to the emergence of different solution methods. The barter system has also been accepted as a different payment method to ensure continuity without the need for cash and has started to be implemented worldwide. The barter system, which is domi-

---

Makalenin Geliş Tarihi : 15/06/2023

Makalenin Kabul Tarihi : 13/02/2024

* İstanbul Okan Üniversitesi Dr. Öğr. Üyesi
e-mail: suleyman.topak@okan.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6956-8265>

nated by the understanding of free trade, has its own structure and rules. Although official money is not used in legal transactions within this system, there is a barter money application as a system-specific value and payment tool. In this respect, the receivables formed in the barter system constitute an asset value that can be seized, even if they are not cash equivalents. In this study, the seizure of the debtor's rights and receivables in the barter system has been tried to be examined from different aspects in accordance with the provisions of the enforcement law.

Keywords : The Barter System, Rights and Claims of Third Parties, Barter Money, Barter Account, Impoundment

**KARAR İNCELEMESİ: BİLGİ ALMA İLE
KENDİLİĞİNDEN YAPILAN AÇIKLAMALARIN
CEZA MUHAKEMESİNDE DELİL DEĞERİ**

***CASE STUDY: THE VALUE OF DEBRIEFING AND
SPONTANEOUS STATEMENT AS EVIDENCE IN THE
CRIMINAL PROCEEDINGS***

Dr. Doğan GEDİK*

ÖZET:

Soruşturmaya yön verilmesi ve delillerin toplanması bakımından oldukça önemli olmasının yanı sıra aynı zamanda savunma aracı da olması itibarıyla “ifade alma” işlemi, 5271 Sayılı CMK ve ilgili Yönetmeliklerde sıkı kurallara bağlanmıştır. Suç haberini alır almaz savcının talimatıyla araştırma faaliyetine başlayan kolluğun, henüz suç şüphesi yöneltilmeyen diğer kişileri dinlemesi “bilgi alma” olarak tanımlanmakta ve bilgi alma da kendine özgü yapısı olan bir araştırma ve bilgi toplama faaliyeti olarak kabul edildiğinden, ifade almadan farklı olarak herhangi bir kurala bağlı olmaksızın yerine getirilmektedir. Aynı şekilde kişilerin kendiliğinden kolluk görevlilerine başvurarak yaptıkları iradi açıklamalar da ifade alma kapsamında değerlendirilmemektedir.

Teknik birer kavram olan “ifade alma” ile herhangi bir kurala bağlı olmaksızın icra edilen “bilgi alma” ve “kendiliğinden yapılan açıklamalar”ın sınırını teorik olarak çizmek daha kolay olmak birlikte uygulama için aynı şeyleri mümkün görünmemektedir. Kolluğun hukukun çizdiği sınır dahilinde hareket edip etmediği ve dolayısıyla yapılan işlemin hukuka uygun olup olmadığı konusunda, somut olayın özellikleri dikkate alınarak bir değerlendirme yapmak gerekmektedir.

Makalenin Geliş Tarihi : 27/08/2023

Makalenin Kabul Tarihi : 13/02/2024

* İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi Hakimi
e-mail: dogangedik@hotmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6131-9726>

Bu çalışmada inceleme konusu 22.12.2022 tarih ve 2022/388-2022/824 sayılı Yargıtay Ceza Genel Kurulu kararına konu olayda, sanığın olayın hemen ardından jandarma görevlilerine verdiği 22.11.2009 tarihli tutanağa konu beyanların hukuki niteliğinin ne olduğu ve hukuka uygun delil olarak kabul edilip hükme esas alınıp alınmayacağı üzerinde durulacaktır.

ANAHTAR KELİMELER:

İfade Alma, Bilgi Alma, Kendiliğinden Yapılan Açıklamalar, Hukuka Aykırı Delil.

ABSTRACT:

In addition to having considerable importance in terms of navigating the investigation and obtaining evidence, also defined as a defense mechanism, "taking statement" is bound by strict rules in the Turkish Criminal Procedure Code No. 5271. "Debriefing" is defined as when the officers of the security forces start their research activity as soon as they receive the news of a crime with the instruction of the public prosecutor, listen to other people who have not been accused of any crime yet, and for the reason that the debriefing is accepted as a unique structured research and an activity with obtaining information, It fulfills without any rules apply, different than the statements application. In the same way, the spontaneous statement of will is not evaluated in terms of taking a statement"

Defining the borders of "taking statement" with "the debriefing" fulfilled with no bound rules and spontaneous statements which are technical terms seems easy in theory. However, Practically the borders are not as clear as in theory. It is necessary to make an assessment by taking into account the aspects of concentrated cases in terms of whether the officers of the security forces act within the boundary drawn by the law and therefore whether the action is taken legally.

In this study, The statements made immediately by the accused to the officers of the gendarmery after the crime occurred in the minutes dated 22.11.2009 of The case subject to the decision dated 22.12.2022 and No. 2022/388-2022/824 of the Supreme Court Assembly of Criminal Chambers will be examined according to their

legal definition and if these shall be accepted as legal evidence to become a basis of judgment.

KEYWORDS: Taking Statement, Debriefing, Spontaneous Statement, Illegal Evidence

**YARGITAY KARARLARI IŒIĒINDA YAPI
KOOPERATİFLERİNDE ORTAK ALANLARLA
İLGİLİ PROBLEMLER VE DEĒERLENDİRMELER**

***PROBLEMS CONCERNING SHARED AREAS IN
CONSTRUCTION COOPERATIVES AND THEIR EVALUATION
IN THE LIGHT OF THE VERDICTS OF THE COURT
OF CASSATION***

Dr. Emre KALENDER*
Av. Furkan YÜKSEL**

ÖZ

Yapı kooperatifleri tarafından inşa edilen konut veya işyerleri, kooperatif ortaklarına dağıtılır. Bu dağıtım sonrasında kooperatifin mülkiyetinde konut veya işyeri kalabilir. Ayrıca herkesin kullanımına açık olan spor salonu, yüzme havuzu gibi ortak kısımlar da kooperatif mülkiyetinde kalabilir. Uygulamada ortak alanlarla ilgili olarak birçok problem bulunmaktadır. Meselâ ortak alanlar üzerindeki yetkinin kime ait olduğu, ortak alanların yükleniciye veya bedelini ödeyen kooperatif ortağına tahsis edilip edilemeyeceği, ortak alanlarla ilgili uyumsuzluklarda görevli mahkemenin neresi olacağı bu problemlerden bazılarıdır. Ayrıca amacını gerçekleştiren ve konut ya da işyerlerini ortaklarına dağıtan bir yapı kooperatifinin işletme kooperatifine dönüşmesinde de bazı problemlerle karşılaşmaktadır. Zira tasfiye edilen yapı kooperatifi ortaklarının aynı zamanda işletme kooperatifine ortak olmaması durumunda ikili bir yapı ortaya çıkmaktadır. Gerçekten de bir yanda kat mülkiyeti hukukuna göre oluşturulan kat malikleri kurulu ile diğer yan-

---

Makalenin Geliş Tarihi : 13/11/2023

Makalenin Kabul Tarihi : 08/02/2024

* Hacettepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ticaret Hukuku ABD Öğretim Üyesi,
e-mail: emrekalender@hacettepe.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2868-2448>

** Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Özel Hukuk Yüksek Lisans
Programı Öğrencisi,

e-mail: avfurkanyuksel@hotmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3040-428X>

da işletme kooperatifi bulunmaktadır. Yukarıda ifade edilen problemlerin çözümünde Yargıtay'ın yaklaşımının sistematik olarak incelenmesi, sorunların çözümü noktasında getirilecek öneriler ve tartışmalar kooperatifler hukuku alanıyla ilgilenenler açısından faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kooperatif, yapı kooperatifi, ortak alan, kooperatiflerde ortak alan, ortak alanların kullanımı

ABSTRACT

The housings or workplaces constructed by the construction cooperative organizations are distributed to the shareholders of the cooperative organizations. The cooperative may still possess some housings or workplaces following the completion of this distribution. In addition, shared areas such as sports center and swimming pool which are open for the use of everybody may remain under the proprietary of the cooperative organization. There are many problems concerning the shared areas in practice. Some of them are the question of who holds the authority on the shared areas, whether the shared area can be allocated to the contractor or the shareholder of the cooperative paying its price, and the competent court in case of dispute. Furthermore, when a cooperative organization which completes its mission and distributes the housings and workplaces to its shareholders is turned into an operation cooperative, some problems may occur. For example, in a case wherein the shareholders of a liquidated construction cooperative are not also shareholders of a business operation cooperative at the same time, an organization with double structure is seen. Indeed, on one hand, there is a board of condominium owners which was established according to the property ownership law, and there is a business operation cooperative, on the other hand. An analysis of the approach of the Court of Cassation towards this issue, recommendations for the solution of the problem and discussion would be enlightening for the solution of the problem, for those interested in the law of cooperatives.

Key Words: Cooperative, construction cooperative, shared areas, shared areas in cooperatives, use of shared areas in cooperatives

MİRASTA RET HAKKININ DÜŞMESİ

LOSS OF THE RIGHT TO REFUSE INHERITANCE

Av. Mustafa ÖNCÜLOKUR*

ÖZ

Hukumumuzda mirasçılar için mirasbırakanın mirasını ret hakkı tanınmıştır. Bu haktan yararlanma imkânı yasa uyarınca yasal ve iradi mirasçılara verilmiştir. Bu mirasçılar yasada belirtilen usul ve esaslara uyarak mirasın reddine yönelik işlemler yapabilirler. Öte yandan mirasbırakanın vefatı neticesinde mirasın reddine ilişkin işlem yapmayan ya da çeşitli işlemler sebebiyle mirası ret hakkı ortadan kalkan mirasçılar olabilir. Bu mirasçılar 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 610. maddesi uyarınca mirasta ret hakkının düşmesi ile karşı karşıya kalabilir. Yasanın ilgili maddesinde, yasal süre içerisinde mirası reddetmeyen mirasçının kayıtsız şartsız mirası kazanacağı ifade edilmiştir. Bir diğer fıkrada ise terekenin işlerine karışan, olağan yönetim dışında işlemler yapan, gerekli olanın dışında eylemlerde bulunan, tereke mallarını gizleyen ya da kendisine mal eden mirasçının mirası reddedemeyeceği düzenlenmiştir. Çalışmamızda öncelikle genel hatlarıyla mirasın reddi konusundan bahsettikten sonra Türk Medeni Kanunu çerçevesinde mirasta ret hakkının düşmesi üzerinde duracağız.

Anahtar Kelimeler: Miras, mirasın reddi, mirasın kabulü, ret hakkının düşmesi, tereke

ABSTRACT

In our law, heirs are given the right to reject the inheritance of the testator. The opportunity to benefit from this right is given to legal

---

Makalenin Geliş Tarihi : 05/02/2023

Makalenin Kabul Tarihi : 13/02/2024

* Serbest Avukat, Kahramanmaraş Barosu
e-mail: m.onculokur@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7886-7769>

and voluntary heirs in accordance with the law. These inheritor carry out the procedures for the rejection of the inheritance by complying with the procedures and principles specified in the inheritance law. On the other hand, those who do not take action regarding the rejection of the inheritance as a result of the death of the inheritance or there may be heirs whose right of refusal to inherit due to various transactions has disappeared. These heirs may be faced with the loss of the right of refusal in inheritance pursuant to Article 610 of the Turkish Civil Code No. 4721. In the relevant article of the law, it is stated that the heir who does not reject the inheritance within the legal period will gain the inheritance unconditionally. In another paragraph, interfering in the affairs of the estate, performing transactions outside the ordinary management, acting beyond what is necessary, it is regulated that the heir who conceals or arrogate to oneself the estates cannot refuse. In our study, first of all, after talking about the rejection of inheritance in general terms, in the framework of the Turkish Civil Code, we will focus on the loss of the right of refusal in inheritance.

Keywords: Inheritance, denial of inheritance, acceptance of inheritance, loss of the right to refuse, heritage

**LİMİTED ŞİRKET MÜDÜRÜNÜN SORUMLULUĞU,
AZLI VE ŞİRKETİN FESHİ DAVALARINDA
GEÇİCİ HUKUKİ KORUMA TEDBİRLERİ**

***TEMPORARY LEGAL PROTECTION MEASURES IN THE
CASES REGARDING THE LIABILITY AND DISMISSAL OF
THE DIRECTOR OF LIMITED COMPANY AND
THE DISSOLUTION***

Tuğçe KAYA*

ÖZET

Limited Şirket müdürlerinin kanundan ve esas sözleşmeden doğan yükümlülüklerini kusurlarıyla ihlal etmeleri durumunda Őirkete, ortaklara ve Şirket alacaklılarına verdikleri zararların tazmini Türk Ticaret Kanunu'nun 553. maddesi uyarınca açılacak sorumluluk davası ile talep edilebilmektedir. Kanunda işaret edilen haklı sebeplerin bulunması hâlinde de Şirket ve ortakları ilgilendiren benzeri haksız eylemlere dayanılarak TTK'nın 630. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca müdürlerin görevden alınmaları, yönetim haklarının ve temsil yetkilerinin sınırlanması ile aynı Kanun'un 636. maddesinin üçüncü fıkrası gereğince limited Şirketin feshi davalarının açılması mümkündür. Söz konusu eylemler nedeniyle doğacak telafisi mümkün olmayan zararlardan kaçınılması için hukuk muhakemesine özgü geçici hukuki koruma tedbirleri hiç kuşkusuz anılan davalar bakımından da uygulama alanı bulmaktadır. Her ne kadar limited Őirketler özelinde açık bir yasal güvenceye kavuşturulmamış olsa da söz konusu tedbirler; ihtiyati tedbir, müdürlerin yönetim ve temsil yetkilerinin geçici olarak kaldırılması veya sınırlandırılması, Őirkete kayyım atanması, delil tespiti ve ihtiyati haciz şeklinde sayılabilir. Çalışmamızda, bir kısmı farklı ka-

---

Makalenin Geliş Tarihi : 24/08/2023

Makalenin Kabul Tarihi : 13/02/2024

* Avukat, Türk-Alman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Özel Hukuk Anabilim Dalında Yüksek Lisans Öğrencisi
e-mail: tugcekaaya@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0009-0006-3178-5930>

nunlarda düzenlenen ve niteliği itibarıyla çoğu hukuki duruma uygulanabilen genel nitelikteki bu tedbirler limited Şirket m¼d¼rlerinin sorumlulukları nedeniyle açılan davalar bağlamında incelenmiŐtir.

Anahtar Kelimeler: Limited Şirket, m¼d¼r, sorumluluk, geçici hukuki koruma, ihtiyati tedbir

ABSTRACT

In case the directors of limited companies violate their obligations arising from the law and the contract provisions with their faults, compensation for the damages they have caused to the company, partners, and company creditors can be demanded through a liability case to be filed according to Article 553 of the Turkish Commercial Code. It is possible to open cases because of the dismissal of the directors, the limitation of their management rights and representation powers under the second paragraph of Article 630 of the TCC, and the dissolution of the limited liability company pursuant to the third paragraph of the article 636 of the same Law, based on similar unfair acts concerning the company and its partners where there are justified reasons indicated in the law. Temporary legal protection measures specific to civil procedure to avoid irreparable damages that may arise due to the aforementioned actions undoubtedly find application in the cases concerned as well. Although there is no clear legal regulation specific to limited liability companies, the measures in question can be counted as the interim injunction, temporary removal or limitation of the management and representation powers of the directors, the appointment of a judicial factor to the company, determination of evidence, and the lien. In our study, these general measures, some of which are regulated by different laws and can be applied to most legal situations, are examined in the context of the cases due to the responsibilities of limited company directors.

Keywords: Limited company, director, liability, temporary legal protection, interim injunction

YARGIÇ ETİĞİNE GENEL BİR BAKIŞ

A GENERAL PERSPECTIVE ON JUDGE ETHICS

Dr. Hasan DURSUN*

ÖZET

Yargıç, yürütmüş olduğu muhakeme faaliyetinde bir seyirci olmayıp davanın taraflarıyla etik ilişkiye giren bir konumda bulunmaktadır. Bu açıdan yargıçların etik davranış ilkelerini benimseyerek muhakeme faaliyetlerinde etik yaklaşımda bulunmaları yargının varlığı veya yokluğu derecesinde önem taşımaktadır. Muhakemeye etik yaklaşmayan yargıçlar, kolaylıkla zulmün aracı haline gelmektedirler. Nitekim uluslararası toplum da bu duruma seyirci kalmayarak uzun uğraşlar sonucu Bangalor Yargı Etiği İlkelerini ortaya koymuştur. Bangalor Yargı Etiği İlkeleri; yargıçların uymaları gereken etik davranış ilkelerini; bağımsızlık, tarafsızlık, dürüstlük, mesleğe yaraşırılık, eşitlik, ehliyet ve özen olarak saptanmıştır. Yargıcın uyması gereken etik davranış ilkeleri, yalnızca Bangalor Yargı Etiği İlkelerinde sayılanlarla sınırlı bulunmamaktadır. Bunların dışında da yargıcın uyması gereken etik davranış ilkeleri bulunmaktadır. Bunları; adillik, bilgililik ve kültürlülük, yargıcın mesleğini sevmesi, yargıcın “duygudaşlık” (dertlenerek ilgilenme) yapması, ihsan sahibi olmak, namusluluk ve onurluluk olarak saptamak olanaklıdır. Konunun önemine binaen, yazısız hukukun öncelik taşıdığı teamüli hukuk dizgesine sahip olan Amerika Birleşik Devletlerinde bile yargıçların uymaları gereken etik davranış ilkeleri ayrıntılı bir biçimde yazılı olarak saptanmıştır. Türkiye, kanunun öncelik taşıdığı Kıta Avrupası hukuk dizgesine sahip olduğu için yargıçların uymaları gereken etik davranış kurallarıyla ilgili mutlaka bir kanun çıkartmasının şart olduğunu düşünmekteyiz. Ka-

---

Makalenin Geliş Tarihi : 17/11/2023

Makalenin Kabul Tarihi : 13/02/2024

* Emekli Planlama Uzmanı,
e-mail: hasan.dursun1918@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5506-3944>

nunda, Bangalor Yargı Etiği İlkelerinde öngörülün veya öngörülmesin yargıçların uymaları gereken etik davranış ilkelerine yer verilmesi ve Amerika Birleşik Devletlerinde konuyla ilgili olarak yapılan düzenlemelerin örnek alınması isabetli olacaktır. Çıkarılması gereken Kanunda yalnızca maddi kural ve ilkelere yer vermekle yetinilmemeli, bunun yanında, usuli düzeneklere de yer verilmelidir. Yargıçların etik davranış kurallarıyla ilgili Kanunun başarılı olabilmesi için yargı ve yargıç temelinde de birtakım önlemlerin alınması şarttır. Türk yargıçlarının etik davranış ilkeleriyle ilgili bir kanuni düzenleme yapılması, Türkiye'nin küresel bir yükümlülüğünü oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bangalor Yargısal Davranış İlkeleri, adillik, bilgililik ve kültürlülük, duygudaşlık, ihsan sahibi olmak, namusluluk, onurluluk.

ABSTRACT

The judge is not a spectator in the judgment activity she/he carries out, but is in a position to enter into an ethical relationship with the parties of the case. In this respect, it is important for judges to adopt the principles of ethical behavior and adopt an ethical approach in their judgment activities, degree of the existence or non-existence of the judiciary. Judges who cannot approach judgment ethically, they can easily become the instrument of tyranny. As a matter of fact, the international community did not stand by and put forward the Bangalore Principles of Judicial Conduct as a result of long efforts. The principles of ethical behavior that judges must comply with has been determined in Bangalore Principles of Judicial Conduct as independence, impartiality, integrity, propriety, equality, competence and diligence. The principles of ethical conduct that a judge must comply with are not limited to those listed in Bangalore Principles of Judicial Conduct. Apart from these, there are principles of ethical behavior that the judge must comply with. It is possible to determine those as fairness, knowledge and culture, the judge's love of his profession, the judge's empathy (to worry about), benevolence, honesty and dignity. Due to the importance of the issue, even in the United States of America, which has a common law system where unwritten law has priority, the principles of ethical behavior that judges must comply with have been determined in writing in detail. Since Turkey has a Continental

European legal system in which the law has priority, we think that is essential to enact a law regarding the rules of ethical conduct that judges must comply with. It would be appropriate to include in the law the principles of ethical behavior that judges must comply with, whether or not they are stipulated in the Bangalore Principles of Judicial Conduct, and to take the regulations made in the United States on the subject as an example. The law that needs to be enacted should not only include substantive rules and principles, but also procedural mechanisms. The law on the rules of ethical conduct of judges in order to be successful, it is necessary to take certain measures on the basis of the judiciary and the judge. Making a legal regulation regarding the principles of ethical behavior of Turkish judges constitutes a global obligation of Turkey.

Key Words: Bangalore Principles of Judicial Conduct, fairness, knowledge and culture, empathy, benevolence, honesty, dignity.